

Sygn. akt: WZ 28/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów (przewodniczący)
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)
SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant : Anna Krawiec

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Wojskowej w dniach 5 grudnia 2013 r. i 16 stycznia i 27 marca 2014 r., zażalenia J. K. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 października 2013 r. o ukaraniu karą porządkową,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2013 r. w toku posiedzenia w Wojskowym Sądzie Okręgowym w W., którego przedmiotem było rozpoznanie zażalenia J. K. na postanowienie prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej w P. z dnia 20 czerwca 2013 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o sygn. ... 28/13, skarżący złożył wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania zażalenia. Jako podstawę faktyczną wniosku wskazał stronniczość sędziego wynikającą z faktu niesłusznego wymierzenia skarżącemu przez tego sędziego, w innym postępowaniu, kary porządkowej, uchylonej przez Sąd Najwyższy, poświadczenie

przez sędziego nieprawdy w toku czynności procesowych, uczynienie przez niego bezużytecznym dokumentu, którym nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, wydanie przez sędziego orzeczeń niezgodnych z prawem, stanowiących przestępstwa określone w art. 271 i 276 k.k.

Sąd, uznając, że we wniosku o wyłączenie sędziego skarżący w sposób oczywisty ubliżył Sądowi bezpodstawnie zarzucając mu popełnienie przestępstw oraz stronnictwo, ukarał go karą porządkową w wysokości 1 000 zł.

Na to orzeczenie wniósł zażalenie J. K. i zarzucając naruszenie przepisów procedury karnej dotyczących zasady swobodnej oceny dowodów, właściwości sądów, wyłączenia sędziego, obowiązku zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, postępowania odwoławczego, przepisów prawa o ustroju sądów powszechnych, postanowień Konstytucji RP dotyczących ustroju państwa, ochrony praw człowieka i wolności obywatelskich, podstaw działalności władzy publicznej, środków ochrony wolności i praw obywatelskich, organizacji postępowania sądowego, przepisów Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zakresie praw i wolności, prawa do skutecznego środka odwoławczego, zakazu dyskryminacji, wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Prokurator w pisemnym wniosku wniósł o uwzględnienie zażalenia i uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W świetle dowodów dostępnych w tej sprawie, nie może budzić wątpliwości fakt nieistnienia prawomocnego orzeczenia sądu stwierdzającego popełnienie przez sędziego, orzekającego w przedmiocie zażalenia, przestępstw wskazanych we wniosku o wyłączenie go od rozpoznania środka odwoławczego. Taka prawna ocena zachowania sędziego w toku postępowania odwoławczego wyrażona została wyłącznie przez skarżącego. Analiza złożonego wniosku nie może jednak abstrahować od tego, że sędzia jako przedstawiciel władzy sądowniczej pełni służbę publiczną i orzekając w wielu sprawach o różnym, często znacznym stopniu skomplikowania stanu faktycznego i prawnego, musi liczyć się z krytycznymi uwagami, bywa, że niezasadnymi, wypowiedzianymi pod jego adresem przez osoby niezadowolone z decyzji procesowych podejmowanych w toku rozpoznania sprawy. Zatem zastosowanie w takiej sytuacji sankcji określonej w przepisie art. 49 § 1

ustawy z 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2013. 427 j.t.), gdy zachowanie wnioskodawcy było stonowane, należało uznać za nadmierną reakcję sądu na zachowanie uczestnika postępowania składającego wniosek o wyłączenie sędziego i przedstawiającego w uzasadnieniu tego wniosku własną ocenę postępowania tego sędziego, wskazującą - zdaniem wnioskodawcy - na naruszenie przez sędziego zasady bezstronności w orzekaniu. Okoliczności wskazane we wniosku powinny być rozważone w toku jego rozpoznania, w trybie określonym przepisami procedury karnej.

Z tych względów, podzielając w pełni pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z 31 lipca 2012 r., WZ 41/11, OSNKW 2012, z. 11, poz. 121, należało uchylić wymierzoną karę porządkową.

Na postanowienie zażalenie nie służy.